

Bir Ömürden Fazlası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Ekim 2021

Giyin düşlerini, sevgili bayım ve sun son sahneni aşkın kıyasıya yarıştığı hasrete yüklen ve yükle de özleminin...

Yük treninde saklıyım ben.
Yoklar ülkesinde saklı derin bir hasretim.
Tevazu dolu yüreğimse
Matemin de bam teli
Israrla sevdiğim ve öykündüğüm
Bir masalsın sen:
Ne şaibeli ne kıraç
Ne de kamçıladığın varlığım
Sönüp yanan gecenin ferisi
Yalnızlığın fettan fermanı
İffetimle yaşayıp da severken...

İnfaz memuruyum ben özlemin
Bazen yamaçlarına yerleştiğim
Bazen tepesinde uçtuğum
Zaferimse sevmek, bayım
Zarif bir tebessümle dokunduğum o sefil yürek
Koyudan gözleri lanetin
Rahmet bildiğimse
Çağlarken gökten
Aşkın hünkârı melekler, elem
Yüklü güncem.

Gözümde kaçan binlerce detay
Sunumu evrenin ve işte düştüm peşine bu aşkın
Sonlansın yeter ki bu acı ve hicap
Sönerken ferisi o yürekte
Saklı aşkın aksi
Yalnızlığın vardiyası dinmedi
Dinmedi işte ağıtlar
Düşmedi dilimden aşk
Varlıksa iki dudak arasında saklı

Bir ömürden fazlası.

Yazdığım

Yaşadığım

Başımı yasladığım

Zanlar tekelinde iblisin

Zemherilerde açan nice çiçek gibi efkârım

Göğün mintanı ve sarı çizmeli hangi padişahsa

Ölüm olsun varsın

Verilen son hüküm

Ölümsüzlüğe nazireler yağdırdığım günbegün...